

ciDo^{bis}

Čas je za POČITNICE!

Pobeg v Argentino

Za možgane neoprane

Taljenje ledu

Kolesarstvo – način življenja

Poletje lahko preživimo skromno,
ampak tudi skromnost zahteva kakšen evro

Popotnica v poletje

S prstom po zemljevidu: Laponska

Olala, samba!

Plakat tu, plakat tam!

Študiram ali ne?

Angeli in demoni



Čas je za POČITNICE!

Tudi za *Cidopis* in njegove ustvarjalce. Preden pa se poslovimo do jeseni, je tukaj še zadnja številka našega časopisa v tem šolskem letu, v njej lahko najdete marsikaj zanimivega.

Ker imamo med počitnicami več časa za branje, vam tako recimo Maruška v svoji kolumni svetuje, katere knjige bodo primerne za poletno čtivo.

Bližajo se tudi trenutki za potepanja, zato smo vam tokrat izjemoma pripravili kar dva potopisa: morda vas Maja navduši za potovanje v Argentino, Živa pa za Laponsko.

Mogoče vas v prihodnjih mesecih čaka tudi kaj kole-sarjenja, zato preberite *Zarečeno* – klepetali smo namreč s kolesarjem Matejem Marinom.

V tej številki je z nami še zadnjič rubrika *V savni*, saj se Živa ta mesec poslavlja od Finske in študentske izmenjave.

Na zadnji strani lahko izveste še, kaj vse vam *CID* pripravlja za počitnice, da bi bile čim bolj pestre in zabavne.

Prav tako smo vam spet namenili stalne rubrike od *Na prepihu do Esejističnega kotička* in pa seveda nepogrešljivo *Sceno*, zato bom zdaj zapisala le: *Prijetno branje in še bolj prijetne počitnice! Se beremo jeseni!*

Polona Ambrožič

Okusno

Pobeg v Argentino

Pisana. Temperamentna, polna nasprotij, tako blizu sonca, a daleč od spanca, dolgčasa, zadržanosti in tudi od pravljič ... Argentina zagradi, objame, preseneti, te pusti brez diha, ob vsem tem pa se sploh ne zaveš, kdaj te je udomačila.



Mravljišče Buenos Aires s svojim ponosom, obeliskom

Piše in foto: Maja Kračun

Včasih se stvari preprosto ujamejo: zadesiraš, diplomiraš, nekje vmes te strese življenjska prelomnica, najboljša pa je, če odkriješ, da so ti od samega strahu pravzaprav zrastle krila. Za letenje je treba sicer kupiti letalsko karto, v transu nove, še neodkrte samostojnosti presanjati noro pot čez ocean, nato pa pristati v naravnost v naročju drugačnega.

Srečanje z Buenos Airesom zame sicer ni bilo pristanek na trdnih, temveč na zelo drugačnih tleh. Spoznavanje Južne Amerike se je začelo z objemom, nadaljevalo in končalo s toplino ljudi, ki jim že desetletja manjka vse kaj drugega kot odprtosti. Dihala, gledala in okušala sem z vsemi kotički prvič samostojno popotniškega srca ...

Jutro z brazilsko kavo, postreženo v italijanskem slogu, ob francoskih slaščicah v družbi Argentinca z galicijsko-portugalskimi koreninami. Prava župa kultur, prepričan, oblik. Temnooki nagajivčki sijočih nasmehov: otroci, otroci in otroci. Življenja in nasmehov za nekaj deset Slovenij. Prečkanje ceste na argentinski način: semaforji in zebre so smiselni tu in tam, policisti se radi pridružijo temu mnenju. Pisane hiške La Boce ob zvokih tanga za turiste (veš, da ni tisto ta pravo, ampak vseeno nasedeš). Potica tete Štane v Ramos Mejii, slovenščina, ki poboža dušo in ušesa. Sončni zahod v četrti Puerto Madero, sedenje na rečnem obrežju. Pol alfajorja z dulce de leche, kar pomeni dva piškotka, zlepljena z mlečno marmelado (rjava krema karamelnega okusa), resnično tipično pregreho v tisoč in eni obliki. Mmmm. Do zadnje drobtinice.

Nato topel jesenski veter. In dlan, ki tako zelo pristaja moji.

Strastno

Od vožnje po navidezno popolnoma kaotičnih ulicah in avenijah (je!) do preprostih pozdravov, večerij, nakupovanja in uličnih protestov. Temperamenta in topline za izvoz, navadite se na poljube, objeme, glasno govorjenje, dodati je treba tudi hitro jezo in visoko dvignjene glave. Mlačno je le veselje do nočnega spanja. Umirali so od smeha, ko sem jim povedala, da so risanke za mulce znak za odpravo v deželo sanj. Želite pico, časopis, hruške in je ura slučajno štiri jutraj? Izvolite. Nespečnost je norma, ne deviantnost. Predstavljajte si, kakšna veseljka je tam Slovenka. In čeprav je njen spremljevalec alergičen na tango in ne igra nogometa (čisti kriminal in sramota po mnenju vseh zbranih sodržavljanov), sta veselje do življenja (četudi s kančkom ponosne otožnosti) in zavezanost hedonizmu zelo nalezljiva. Ljubijo vsakdan in majhna zadovoljstva. Morda ljubijo tudi ljubezen. Fenomen, ki priča o vroči krvi (ne bi pa o zvestobi in verskih prepričanjih): zares številni hoteli, specializirani za urni ali dvourni najem.

Grenko

Mate. Pravzaprav močan zeliščni čaj, povsod in vedno, srkate ga skozi lično kovinsko, slamici podobno reč. Izgovor za dolgo druženje, samotno sanjarjenje in uživanje. Malce zasvojeni domačini ga s seboj prenašajo tudi v posebnih termovkah. Ne moj najljubši, a je njegova grenkoba blažja od tiste, ki jo začutiš ob srečanju z družino, spečo na ulici. Globok prepad med tistimi, ki imajo preveč in se bolešno bojijo, da bi kdo našel pot čez dvometrske zidove graščin, in tistimi, ki jih skrbi streha

nad glavo ali pa je sploh nimajo. Izjemno preudarno nakupovanje hrane, čeprav prostrana polja in bogati pašniki prinašajo najbolj kakovostno, in to za izvoz. Vedno več kriminala kot posledice brezupa in brezizhodnosti najrevnejših, večinoma bolivijskih priseljencev. Zdravniki, ki delajo za tri stotake evrov. Večno pričakovanje nove finančne krize. Močna država, ki sicer pošteno diši po Evropi, ima nekaj not precej zagrenjeno in nerazumljivo samosvojih ...

Začinjeno

V še vedno vroči jesenski Cordobi, 800 kilometrov severno od prestolnice, boste na večerjo povabljeni kar opolnoči, pozabite na svoj jogurt in pol posušene žemlje. V velikem slogu bodo na mizo priromale dobrote z žara, prav nič mastne in zapečene malce drugače kot v rodni kokoški. Kot priložnostni jedec mesa sem se znašla v zadregi: užaliti gostitelje in povedati, da moj želodec ni navajen polnočnih požrtij, ali pa se odpovedati dobremu spancu? No, dobri govedini se v Argentini pač ni mogoče izogniti, volkulja sita in koza cela, vse v eni osebi. Spat smo šli ob treh, po partiji kart in pesni rundi (reggaeton, cumbia, quarteto in ena slovenska polka) In ne, nikogar ni motilo, da smo zvočnike navili do konca.

Spontano

Prst na zemljevid in novo brskanje za letalsko karto. Čarobna Ognjena zemlja, mogoče skoraj tropski severni predeli, na smučanje in čokolado v Bariloche ali na nogometno tekmo v Tucuman? Da bi resnično okusila to južnoameriško uganko, bo treba tja zaviti še več kot nekajkrat ... Povratna karta menda še vedno sije v mojih očeh.



Stereotipi držijo, sploh za turiste.



Tako daleč, a povsod košček domačega



Kar koli se počne kadar koli in kjer koli!

Biblioterapevtsko pero o knjigah za poletje

Za možgane neoprane

Piše: Maruška Samobor Gerl

Poletje, počitnice, morje, zabave – za večino pomeni postaviti možgane na pašo. Na pašo? Ne. Takrat se možgani ne pasejo, temveč spijo. Če jim ne damo travnika, se pasti tudi ne bodo mogli. Tokrat v biblioterapevtskem peresu podajam nekaj predlogov za sejanje trave, po kateri se bodo možgančki z veseljem pasli, ko boste branje odložili.

Knjiga duhovnih zakladov predstavlja šest modrecev sodobnega časa, ki govorijo o sreči, ljubezni in življenju brez iluzij. Če jim boste dovolili, vas bodo budili: Krišnamurti, Alan Watts, Trungpa, dalajlama, Ramana Maharši in Rudolf Steiner. Spregovorijo o ljubezni, sreči, egu, strahu, jezi, neumnosti, upanju, ponovnem rojstvu, samouresničevanju, inspiraciji in intuiciji ter drugih vprašanih, s katerimi se vsakodnevno srečujemo. Bisere za duhovno rast, blizu zahodnjaškemu ušesu, je zbral Evald Flisar in s tem ustvaril bogastvo v obliki knjige za vsakogar, ki si tega želi.

Spomladi je izšel njegov novi roman *Opazovalec*, ki se zahodnjaškemu načinu doživetja sveta še bolj približa, saj obravnava življenje študenta, ki razrešuje svoje konflikte in spreminja način življenja v tem okolju. Boj med namišljenim svetom, v katerem je glavni in nesporni junak, zamenja za življenje v realnem, ker se tako odloči zaradi bolezni. Odpotuje v Ameriko, spoznava, kaj je in ni, prevrednoti svoj zid načel in na koncu spozna resnico, pred katero si je zatiskal oči.

Za zavedanje o našem izvoru, slovenski situaciji in

povečanju možnosti, da sami poiščemo resnico in se ne prepuščamo množičnemu pranju možganov, priporočam Bučarjevi knjigi *Rojstvo države* ter *Slovenci in prihodnost*. Prva



v preteklosti išče vzroke za oblikovanje države, semena, ki so zaplodila in rodila Slovenijo, druga opazuje sedanost

in gleda v prihodnost. Politika, seveda – toda ali ustrezno obravnava tajkune? Kdo vodi državo?

Ste spoznali Prešerna? Ne mislim šolskega razčlenjevanja posameznih pesmi na kitice, zakonitosti, rime in naučenega pomena spesnjene. Ste ga spoznali, začutili, doželi? Vsrkajte njegove *Poezije*, jih uživajte, okusite, v njih najdete košček sebe, se o čem vprašate, razvijete lasten odnos do prebranega in zavzamete novega, drugačnega kot priučenega. Temu pravimo spoznanje, preostalo je stvar razumske analize. Je smiselno razčlenjevati lepoto in umetnost spleta sonetnega venca in čutnost verza mokrócveteče rožce poezije?

Kam greš, mladi človek? Poznaš sebe, da lahko poznaš svojo pot? Ozaveščenost, čutenje, mišljenje z lastno glavi in drugo so tisto, kar obravnava knjiga *Solar na poti do sebe* zdravnika in psihoterapevta Viljema Ščuke. Cesar nam ne dajejo starši in učitelji, daje dr. Ščuka skozi knjigo. Z ozaveščenostjo pa človek najde samega sebe – kar je naloga vseh – in pot kako živeti. Življenje tkemo sami, kako spretno in kako umetno, pa je odvisno od tega, ali se poznamo ali ne. Priročnik za starše, učitelje in mladostnike, ki nikakor ne sme manjkati na seznamu literature.

Nazadnje za vsakega najkakovostnejše in najbolj poučno branje – lastni dnevnik. Kadar kaj zapišeš, to pomeni lastno mnenje, doživljanje, razmišljanje o dogodku. Kje sem zdaj, sem napredoval, še vedno mislim enako, me prizadenejo enake stvari, kot so me v preteklosti, kaj to pomeni? Kdor odpre srce za otroka, ki joka, se razburja, veseli, mu je nerodno, se skriva in smeje, ga lahko objame, potolaži in zavaruje. Objemite se!

Tako, poletje je tukaj, topli sončni žarki in krasno vreme vabita v naravo in ob vodo. Vsrkajte vase vse krasne čutne vtise, jih shranite, da se jih boste spominjali in ob njih doživljali lepe trenutke tudi takrat, ko ne boste najboljše volje. Razsvetlite dan sebi in drugim s tem, da ste nasmejani, počnete stvari pozorno in radi, uživate in ste vedno za akcijo. Želim vam, da semena posejete, vzgojite sočne rastlinice in uživajte v njihovih sadovih vse poletje in nadaljnje leto, še bolje vse življenje! Z veseljem nahranite svojo dušo. Pa dober tek!

Foto: Andrej Lamut

Esejistični kotiček

Taljenje ledu

Pospešeno taljenje ledu so znanstveniki izpostavili kot izjemno velik problem, ki za sabo potegne celo vrsto posledic. Med drugim povzroča zviševanje morske gladine in s tem erozijo obale. Tako naj bi se v prihodnjih letih morska gladina povišala za približno 5 metrov. Sliši se malo, a če pomislimo, da bo tako izginil velik del najlepših otokov na Zemlji ...

Piše: Uroš Sitar

V veliki nevarnosti je tudi New York, saj bi poplavelo skoraj četrtno mesta. In Nizozemska? Če se človeštvo ni zganilo prej, bi se zagotovo moralo ob tem dejstvu. Kot je znano, so številna milijonska mesta zgrajena neposredno ali pa v bližini obal. Navsezadnje lahko rečemo, da se kapital kopiči ravno v takšnih središčih, ki se vedno bolj širijo. Ljudje gradijo vedno večja in mogočnejša gradbena čudesa in tekmujejo med sabo, kdo bo bolj presunil svet. Vendar pa nam to prav nič ne pomaga, če se bo nadaljeval trend taljenja ledu na omenjenih območjih in bomo tako deležni počasnega, a vztrajnega dvigovanja gladine morja. Tako nam ne bo več koristil noben izgovor za gradnjo betonskih gozdov in kopicenja kapitala v njih, če bo lepega dne vse to izginilo pod vodo.

Taljenje ledu prav tako pomeni postopno izumiranje živalskih vrst, še posebno polarnih medvedov. Kako problematično je vse skupaj, priča že podatek, da znanstveniki vsake toliko najdejo utopljenega kosmatinca, ki se je želel po lovu spet povzpeti na ledeno ploščo, da si odpočije, teh (vsaj masivnih) pa je vedno manj.

Ze več let lahko opazujemo, kako se ti (zaradi golega preživetja) iz ledene domovine, ki ga zmanjkuje, vse bolj pomikajo proti celini in v bližino človeških bivališč. Veliko jih najdejo tudi med brskanjem po deponijah odpadkov, kar vse skupaj kaže na to, da so te živali lačne in so prisiljene

v dejanja, ki jih sicer niso vajene. Zaradi lakote postajajo vse bolj nevarne za ljudi, saj so se tako prisiljene seliti čedalje bližje človeškim domovanjem. Te nevarnosti se ljudje poskušajo obvarovati z nastavljanjem t. i. kletk in vab, ulovljene potem vračajo v njihovo naravno okolje. To pa problema še zdaleč ne reši.

Ljudje se sicer res za nekaj časa izognejo neposredni nevarnosti srečanja z medvedmi, a kosmatinci se bodo vrnili in vedno več jih bo. Zasledil sem tudi, da so znanstveniki našli celo medveda, ki ga po barvi kože niso mogli uvrstiti ne med rjave in ne med polarne. Primer je seveda lahko stvar polemike, vendar glede na dejstvo, da se je polarni prisiljen pomikati v notranjost celine, ne bi smeli biti takšni mešanci prav nobeno presenečenje.

Taljenje ledu pa navsezadnje povzroči tudi pospešeno globalno segrevanje, saj led odbija sončne žarke nazaj v vesolje. Če pa bi prišlo do večjega taljenja, se žarki ne bi več odbijali, ampak bi jih absorbirala Zemlja.

Velika nevarnost tiči tudi v arktičnih ščitih, ki se lomijo zaradi vseh posledic globalnega segrevanja. Dokazano je namreč, da so za zlome v večini krive podnebne spremembe, ki vplivajo na temperaturo oceanov, njihovo slanost in potek morskih tokov. Zlom ščita seveda ni samo zlom, ampak ima tudi nekatere posledice za človeka. Tako je poleg pospešenega segrevanja (ki pa za nas ljudi »ni tako pomemben«) velika težava tudi v nastajanju majhnih ledenih otočkov, ki so velika ovira za ladijski promet in vrtalne



Foto: Andrej Lamut

ploščadi.

Ledena prevleka, ki pokriva Arktiko, je vse tanjša in bi lahko ob takem letnem taljenju kaj kmalu izginila v vročih mesecih, saj so poletna obdobja vedno daljša. V zadnjih 25 letih se je tako stopilo kar 1,2 milijona kvadratnih kilometrov ledu. To naj bi pomenilo kar 9-odstotno izgubo ledu na desetletje. Pri takem taljenju bo arktični led izginil do leta 2100.

Kolesarstvo – način življenja

Matej Marin je sedemindvajsetletni Ptujčan, ki že kar 18 let aktivno, zadnjih šest let pa tudi profesionalno kolesari. Njegova zgodba na kolesu se je začela še pod vodstvom Reneja Glavnika, predsednika kluba, ki ga Matej zelo spoštuje, saj je ogromno žrtvoval za ta šport. Nekoč je bil sedež kluba na breški šoli. Med vikendi je imel Matej treninge, pozimi priprave, spomladi in poleti pa tekmovanja. V zadnjih letih sodeluje na preizkušnjah po Nemčiji, Franciji, Nizozemski, Belgiji, Hrvaški, Bosni, Srbiji, Italiji, predvsem pa Avstriji, tam je nedavno osvojil tretje mesto. Z dresom Perutnine Ptuj je zmagal in zelo uspešno prevozil številne dirke, hkrati pa naredil veliko za prepoznavnost Ptuja in Slovenije v tujini.

Piše: K. J.

Kakšni so bili začetki?

Kolesarstvu sem se vedno posvečal zelo aktivno, marsičemu sem se zato tudi odrekel. Če sem želel trenirati, sem moral biti uspešen tudi v šoli. Zdaj na leto prevozim približno 25.000 kilometrov. Pred dvema letoma sem še imel osebnega trenerja, ta mi je štiri leta pomagal organizirati treninge, zdaj to počnem sam.

Kmalu so začeli kolesariti tudi nekateri kolegi, tako del treningov opraviš v njihovi družbi, kar je veliko bolj prijetno. Skupnih treningov pa imam več tudi zato, ker vozim z mladimi kolesarji in jih tako uvajam. Vseskozi so mi veliko pomagali, še posebno pri začetkih, tudi moji starši.

Kateri dogodki v karieri so ti najbolj ostali v spominu?

Teh je več. Eden izmed tistih, ki se jih rad spominjam, je na primer tekma po Franciji leta 2006, ko sem osvojil etapo. Ravno smo dobili nova, precej vredna karbonska

kolesa, vendar mi moje res ni ugajalo in vprašal sem, ali bi lahko vseeno vozil staro. Ko sem dobil etapo v Franciji, se je to vprašanje hitro rešilo.

Večkrat naletiš tudi na izjemno slabe razmere, npr. leta 2000, ko je bila dirka po Sloveniji. V Ribnici nas je najprej nekajkrat pošteno zalilo, nato smo prišli še na območje, kjer je konkretno snežilo. Po dirki je bilo nemogoče, da bi se sam znebil svojih oblačil.

Nepozabna je dirka po Franciji za udeležence do 25 let, ko so direktorju že prvi dan ukradli 2000 evrov, namenjenih za naše bivanje in preživetje med tekmo.

Nizozemske se spomnim po močnem bočnem vetru in nesreči, ki sem jo doživel na tamkajšnji dirki. Kolega iz slovenske reprezentance, takrat se je ponesrečil skupaj z mano, je imel kolo, čigar zobniki so mi raztrgali vrhni del spodnjega dela noge, potrebno je bilo šivanje. Na tej dirki me je voznik trikrat nekje pozabil, ko sem bil npr. na prevezu, se je odpeljal brez mene.

Se kdaj odpraviš na kakšen kolesarski izlet?

To se mi pravzaprav še ni zgodilo, saj sicer že toliko



Foto: Arhiv Kolesarski klub Ptuj.

prekolesarim, da v prostem času razdalje raje premagujem peš. Le Poli maraton je kolesarski izlet, ki se ga vsako leto udeležim s prijatelji iz kluba.

Kaj predlagaš bodočim kolesarjem?

Imeti morajo predvsem željo in biti motivirani, vedeti pa morajo tudi, da je za uspešnost potrebnega veliko odrekovanja, kar vključuje tudi to, da med vikendi nisi prost. Včasih so mladi kolesarji izjemno fizično močni in zato dobri. Ko pridejo med člane, jim to ne pomaga veliko, ključni so predvsem pravilni in redni treningi. Potrebni so vztrajnost, trdo delo in tudi podpora okolice, vendar pa lahko po svojih izkušnjah kolesarjenje priporočim vsem mladim.

Na prepihu

Poletje lahko preživimo skromno, ampak tudi skromnost zahteva kakšen evro

Piše: Barbara Ferič

Pisala naj bi o bolj poletnih temah. Natikačih? Najbrž jih imaš, dragi bralec, pravkar obute, kaj naj klobasam o tem. Kam na morje, če sploh, potovanje? Prosim, ne spet! Ne spet o najljubših in sanjskih destinacijah (ah, beseda, ki smo jo tako nerodno prevzeli iz angleščine), ker se me že loteva glavobol, če samo pomislim, da bi morala ponovno snemati z interneta slike Bore Bore in na silo kramljati o peščenih plažah. Dovolj imam tega pisanja. Prav tako o poletnih romancah. Ja, dekleta, lepo se bomo napravile, pripele belo rožo v lase in spogledljivo srkale jagodni sok in martini. In če se do septembra nekajkrat konkretno damo dol, bomo imele snov za čebljanje do novega leta! Ljudje, nehajte me dolgočasiti. Znam se zaščititi pred soncem, pijanimi vsiljivci, neželeno nosečnostjo in spolno prenosljivimi boleznimi. To je nekaj razlogov, zakaj ne kupujem tako imenovanih ženskih revij, katerih vsebina je vseskozi enaka.

Kaj pa denar, dragi moji? Da povabiš fanta na pivo ali sladoled, potrebuješ kakšen evro ali tri. Morje? Ne, dragi, bralec, dovolj si star, da si za vse to zaslužiš sam. Ni treba garati skozi vse leto, predvsem če se še šolaš. Ampak



za poletne radosti pa bi vi, mladi paraziti, lahko malo razbremenili starše, jim pustili, da še sebi kaj privoščijo, ne da bi morali skrbeti, da bodo morali svoji dragi hčerkici dati najmanj štiristo evrov za pet dni preganjanja po Pagu. Dvignite svoje lene riti in si poiščite delo! Kot sladoledar, natakhar, prodajalka, sobarica, lahko kosiš travo starejšim, ker sami ne zmorejo, delaš v toplicah – veliko je možnosti. Glavno je, da nehaš tarnati, da nehaš prosjačiti starše za denar in poskrbiš za svoje poletne razvade. Ne le da, verjemi, se boš počutil odlično, ko boš zaslužil svoj denar in ga lahko porabil kakor koli boš želel, ampak se boš tudi začel vključevati v ta prelepi trg delovne sile, si začel nabirati izkušnje in krepil delovne navade, kar ti bo samo koristilo. Ja, četudi delaš samo štirinajst dni v trafiki in prodajaš cigarete in časopis.

Poleg vseh naštetih koristi (pa seveda tistih, ki se jih trenutno ne spomnim, ker se mi mudi v službo), je še ena. Tvoji skrbniki (četudi samo finančni meceni) bodo izjemno veseli in ponosni nate in tistih štiristo evrov – »zato, dragi Žan, ker smo ponosni nate!« – ti tudi ne uide! Skratka, počitnice je treba izkoristiti na različne načine! Seveda je treba lenariti – visečo mrežo in hop na morje! Ampak viseča mreža tudi nekaj stane, kajne?

Kolumna o študentski izmenjavi na Finskem

S_{FIN} IŠIRANO

Piše: Živa Rokavec

Sedim na vlaku Helsinki center–Pasila. Vsega skupaj pet minut vožnje. Zaslišim bi-bi-bip. Pogledam na mobilni telefon, a zaslon je prazen. Sosed je dobil sporočilo. Bi-bi-bip. Tudi sosed od sosedu je dobil sporočilo. Bi-bi-bip. Bi-bi-bip. Končno tudi moj mobilni telefon.

Če se znajdeš na Finskem in imaš za zvonjenje osnovno melodijo nokie, potem se zna zgoditi, da boš veliko pogledoval na telefon – po nepotrebnem, seveda.

Vsak Fincec ima mobilni telefon, skoraj vsak znamke Nokia. Nokia je namreč eden izmed največjih finskih ponosov. Ustanovil jo je Frederic Idestam iz mesta Tampere, nekoč prestolnice te države. Skozi središče teče reka Nokianvitra. Po prvih petih črkah so dobile ime te priljubljene igrčke. Skoraj vsak Fincec se danes na vlaku prek nokie tudi pogovarja. Šepetaje, skoraj neslišno, pa vendar. Plahi »külla« ali »jöö« se pomešajo z besedami prevodnika: »Saavome Helsinki. Bjonendar Helsingfors.« Vlak odpelje.

Nisem strokovnjak za tehniko, a koliko sem razumela Mio, če na vlaku, tramvaju ali avtobusu vklopiš možnost bluetooth za prenos podatkov, lahko na mobilni telefon zaidejo zanimiva sočna sporočila. Finci so res sramežljivi pri pogovoru na štiri oči, prek telefona pa lahko celo neznancu sporočijo marsikaj bolj ali manj prijaznega.

Sprva me je enako zvonjenje zabavalo, potem nekoliko jezilo, na koncu pa sem sklenila: Hej, imam vsaj nekaj, kar me naredi nekoliko finsko. In melodija je ostala. Vse do danes, ko se iztekajo moji zadnji tedni izmenjave. Moja ura odhoda se neusmiljeno bliža. Ko sem prišla v Helsinke, sem s seboj prinesla dolg seznam, kaj vse želim doživeti. Čez njega lahko naredim velik križec. Opravljeno. Vse in še veliko več.

Helsinki so mesto, ki na prvi pogled ni nič posebnega, a ti priraste k srcu in ni ga težko sprejeti za novi dom. V šestih mesecih skleneš številna nova prijateljstva, spoznaš ljudi, ki vplivajo nate, in se zagotovo tudi nekoliko spremeniš. Bi-bi-bip. Sporočilo od doma. Zdaj ni dvoma, da je moje, saj sem sama v svoji sobi. Sošolec Arne, ki je domov odpotoval pred slabim mesecem, je takrat rekel: »Ko odhajaš, se počutiš kot jing-jang. Polovica obraza se smeji, ker boš videl svoje najbližje, polovica pa je žalostna,



ker se končuje verjetno najbolj vznemirljiva in nepozabna izkušnja.« Se popolnoma strinjam.

Kmalu bom tudi sama ta jing-jang na trajektu za švedsko prestolnico. Vznemirjena, a vseeno z grenkim priokusom.

Moj erasmus je sfiniširan. Finiš. Finnish. Finski. Konec.

Kva dogaja?

O življenju na svetu skoz moj uč
Popotnica v poletje

Tokrat pa spolna vzgoja. S tem ne mislim naštevanja medicinskih dejstev kot takrat, ko v šolo pride medicinska sestra in preverja svoje znanje anatomije človeškega telesa. To nima veze s spolno vzgojo. Ko otrok ali mladostnik sliši, kaj vse sestavlja njegove spolne organe, da ni dobro imeti otrok in spolnih odnosov prehitro, in mu naštejejo deset vrst kontracepcije, ve o spolnosti ravno toliko kot prej. Spolna kultura je v zahodnem svetu povsem na psu. Zdaj ko so se začele poletne počitnice in z njimi slavne avanturice, se mi zdi pomembno, da napišem kaj o tem

Piše: Maruška Samobor Gerl

Kako naj se mladi naučimo bistva spolnosti, če niti naši starši ne vedo natančno, kaj z njo početi? Kaj naj si misli otrok, ki gleda filme, kjer je spolnost prikazana kot šport, nasilje, podrejanje in je takšno početje promovirano? Obstajajo trgovine z erotičnimi pripomočki, kjer oblikovalci sproščajo svojo domišljijo pri ustvarjanju raznih igrčk. Kdaj je spolnost postala maškarada? Zakaj bi potrebovala štrumpantle, tangice, rogove, rep, bič in lisice z rožnato mačko, da bi bila privlačna? Je seksi, da partnerja privežem za vzglavje, mu zlijem na glavo vedro ledu, nanj namažem smetano in jo potem jem, da me od količine pojenega sili na bruhanje? Kaj pomeni, da si na urnik napišem, koliko dni v tednu bom spal z ženo? Ali sem bolj normalen, če to počnem trikrat tedensko, ker tako pravijo prijatelji in revije, pri tem pa žena prešteva rožice na tapetah, sam pa razmišljam, koliko vatne žarnice moram kupiti, ker so šle tiste v svetilkah ob postelji k vragu? To ni spolnost.

Največji naval na seksanje vseprek je ravno poleti, ko so ljudje manj oblečeni, se sončijo napol goli na plažah ter se hladijo z raznimi koktajli in pivom. Takšna potovanja prireja ena od študentskih potovalnih agencij, iz njih študentje navadno pridejo več kot kolegi. Kdor gre samski, se vrne v paru. Vsak večer so zabave, ki se jih udeležujejo skoraj vsi. Nekatere punce postanejo pohotne že, če jim fant časti džus z vodko, koktajli pa so tako ali tako idealna prilika, da skrijejo kakšno kapljico sintetične. Ne čudim

se, da po takšni turbulenci opoja dekletu gredo noge kar same narazen, naslednje jutro pa se tako ali tako ne spomni ničesar. Je to spolnost?

V bloku v študentskem naselju, kjer stanujem, je v istem nadstropju punca, ki na glas vklopi metal, da se ne bi slišalo, kako tuli, ko se imata s fantom – v stari oguljeni slovenski frazi – lepo. Kakšen naj bi bil seks ob glasbi, kjer pevci besno krulijo v mikrofoni, kričijo, kot bi jih dajali iz kože, instrumenti pa nabijajo s frekvenco vzleta letala? Še najbolj me spominja na seks v štali blizu gradbišča. Mater, kakšna romantika! Ljubimo se naaa senikuuuu! Žalostno je, da takšna logika prevladuje povsod, ker ljudje večinoma sploh ne vedo, kaj je seks.

Seks je izraz ljubezni. Kaj je ljubezen? Močna čustva, globoko spoštovanje sebe in drugega in tudi takšno sprejemanje z vsemi posebnostmi (starost, celulit, šesti prst na nogi ...), užitek z drugim, lepota ... duhovnost. Kjer ni duhovnosti, tam ni ljubezni. In tam tudi ni seksa, je samo žaganje in opravo, kot bi čistil WC ali pomival posodo.

Seks je zlitje duš. Skozi telo se zlijeta dve duši, dvoje energij, se zaobjameta, prepletata, dopolnjujeta, rasteta, postajata močnejši, svetlejši, intenzivnejši, bogatejši. Ostajata objeti, ker se spoštujeta, se ljubita, jima je lepo in želita to ohranjati. Dlje to ohranjata, več energije spleteta in oddajata, popolnejši postajata. Za kaj takega je potrebna ljubezen, prisotnost v trenutku, da bi lahko to doživela, se dogajanju prepustila in ga usmerjala. Se igrala. Tega nezrele osebnosti niso sposobne.

Seks v najstniških letih, ko se obremenjujejo z mozolji, kilogrami, znamkami oblek, ocenami v šoli in jih je sram lastnega odrasčanja? Nikakor. Seks odraslih, ki to počenajo rutinsko, da bi ohranjali ugled v družbi, da bi kurili kalorije in skrbeli za lepo postavo? Če želijo, vendar je to neizpolnjujoče in zloraba tega, kar spolnost v resnici je. Da o pedofiliji in drugih izprijenostih sploh ne izgubljam besed.

Spolnost ni zasledovanje nekega cilja, ni izpolnjevanje vcepljenih predstav o tem, kdaj, kako pogosto in na kakšen način to početi. Spolnost je cilj. Predstavlja doseženo, je najvišje, kar lahko v tistem trenutku dosežeš, doživiš. Zato si tega želiš. Želiš si ostati združen, ker je lepo, ker je eksplozija energije, poplava čustev in občutij, sprejemanje in dajanje hkrati, vrtinčenje mene in tebe, jaz postanem ti in ti postaneš jaz ter se tako dopolnjujeva, izpolnjujeva in žariva. Tega v opojnosti ni možno doseči, zato liter vina in špura praška v nosu nista način za doživljanje spolnosti.

Tako, poletje je pred vrati. Kako se boste odločili, ljubi bralci, je odvisno povsem od vas. Vsak se bo odločil, kaj želi in kaj je prav zanj. Ni enotnega recepta. Vsekakor pa menim, da je nekatera doživetja lepo in treba ohraniti samo zase, ker so preprosto nepopisna. Ali pa ti več pomeni, da skačeš po partnerju kot opica in se na vse grlo dereš, da ves svet sliši, DA – TI – Š E K S A A A A A A Š!?

"MINA RAKASTAN LAPPI"

Iz globin arktičnega gozda

Lepo je, ko pravljica postane resnično doživetje, tako za majhne kot »velike« otroke. Vsi smo že kdaj sanjali zasneženo polarno deželo na daljnem Laponskem, kako smo zaviti v topla oblačila in nas na saneh vozijo jeleni, kako razbijemo led na jezeru in lovimo ribo ali pa si privoščimo divjo vožnjo s pasjo vprego čez neskončno opojno belino finske tajge in v polarni tišini slišimo le melodije prvinske narave. To je Finska. To je Finska, kot jo je treba doživeti.

Piše in foto: Živa Rokavec

Pasji lajež se je razlegal daleč naokrog po prostranem gozdu. Prispeli smo. Korvala, majhno naselje sredi laponske divjine. Rdeče kočice so nas druga ob drugi pričakale ovite v beli sneg. Če ne bi bilo pasjega laježa, bi vladala popolna tišina. Haskiji so nas nestrpno pozdravljali in se zaganzjali visoko v zrak. Tudi oni so komaj čakali, da jih vprežemo v sani in se naša arktična izkušnja lahko začne.



Pasja vprega s haskiji

Laponska je ime kulturne regije, ki se razprostira prek Finske, Norveške, Švedske in Rusije. Pokrajina leži na skrajnem severnem delu Evrope oziroma Skandinavije in tako spada v arktični krog. Sestavljena je iz province Lappi (finski predel) in švedske Laponije. Njeni prvotni prebivalci so Samiji. Po njih je tudi dobila ime, saj so jih Švedi v preteklosti klicali Lappi. Prestolnica Laponske je Rovaniemi, tam živi 35.427 prebivalcev. Eden izmed njih je prav poseben. Ime mu je Dedek Mraz.

Blišč in božične pesmi so pravo nasprotje divjine, ki smo jo doživeli v Korvali. V vasi Dedka Mraza je vsak dan božič. Postavili smo se v vrsto in čakali. Čakali nanj. Kljub temu da gre za dobro premišljeno komercialno potezo, si nisem mogla pomagati. V oči so se naselile iskerice čistega otroškega navdušenja. Videla bom Dedka Mraza. Stisnil mi je roko, se nasmehnil in v slovenščini vprašal, ali sem bila pridna. Klik. Škrat je naredil sliko in moja božična izkušnja se je končala.

Prebivalci, ki se večinoma ukvarjajo z gozdarstvom in poljedelstvom, zagovarjajo tradicionalno samijsko življenje. Čeprav ob Samijih tam živijo tudi drugi prebivalci Skandinavije, se je njihova kultura zelo ohranila, med drugim tudi petje, imenovano yoik, ki so ga protestanti v preteklosti prepovedali. Skozi leto skoraj vsak mesec pripravijo različne festivale in druge kulturne dejavnosti, s katerimi proslavljajo laponsko naravo.

Izposodili smo si tekaške smuči in se v pravem športnem dubu podali raziskovat gozdnato okolico. Tanke smuči so švigale po rablo zamrznjenem snegu. Termometer je kazal -15 stopinj. Ta zima sploh ni bila tako mrzla, so nam povedali ob sprejemu. Ustavili smo se ob progi in naredili snežaka. Noge so se pogrezale v sneg, segajoč do pasu. Še dobro, da smo imeli v nabrtnikih shranjene loparje za bojo po visokem snegu.

Zahodni, torej švedski del, večinoma sestavljajo fjordi, doline, ledeniki in gore. Na vzhodnem, finskem delu, je pokrajina bolj ravninska. Prevladujejo močvirja in jezera, med katerimi je največje in najbolj znano jezero Inari, v najvzhodnejših predelih pa najdemo tundro. Zaradi svoje divje lepote je kar 2784 kvadratnih kilometrov Laponske pod Unescovo zaščito.

Nacionalni park Pyhä je dobesedno zrastel pred našimi očmi. Ravnina, iz katere se nenadoma dvigne visok, zasnežen vrh. Edina strmina, ki so jo lahko izkoristili za smučišče. Izposodili smo si smučarsko opremo in se zapodili po beli strmini. Ob dveh popoldne so prižgali reflektorje in začeli t. i. nočno smuko.

Živalski svet je kljub majhnosti zelo pester. Najobičajnejši gozdni prebivalec je severni jelen. Če imate srečo, lahko tam občudujete tudi finskega orla.



Končno vstop v arktični krog

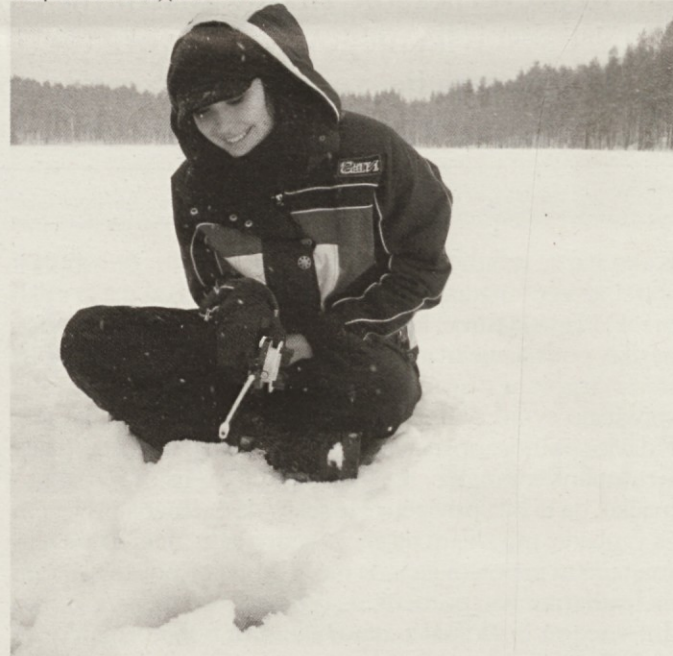


Model za sneženega moža, ki je tukaj nastal nekoliko pozneje.

Haski in jelen. To sta zagotovo najbolj priljubljeni in pogosti živali. Najprej so nas popeljali haskiji, pa tudi jelenov nismo mogli kar zapostaviti. Vprega je bila hitra in razburljiva, saj jih je težko obvladati. V resnici so veliko manjši, kot sem si predstavljala. In veliko bolj močni. Po naporu se je prilegla pristna severnjaška večerja. Ribe, ki smo jih sami ulovili skozi luknjo, izdolbeno v sneg. (Slika 4: Ribolov na ledu postavi na preizkušnjo ribičeve živce.)

Ker je število Laponcev, sicer največje evropske etnične skupine, vztrajno upadalo, je v severni

Skandinaviji, kjer živijo, začelo veljati pravilo, da se lahko, če imate dedka ali babico, ki zna govoriti laponsko, za Laponca razglasite tudi vi.



Skozi okno nočnega vlaka proti Helsinkom sem opazovala zaledenela jezera, ki so švigala mimo. Če sem se kdaj znašla v pravljici, je bilo to na Laponskem. In vsi smo se strinjali, da bi se z veseljem razglasili za Laponce.

Olala, samba!

Jazz, sambo in živahno vzdušje na odru je pričarala skupina petih študentov z glasbene fakultete v Gradcu. Z brazilskimi ritmi so nas razvajali v kleti CID v petek, 29. maja.



Piše: Maruška Samobor Gerl

Koncert se je začel ob 21h in je trajal dve uri z vmesnim petminutnim odmorom. Skupino Olala so sestavljali trije Brazilci, Italijan in lokalna pevka. Marco Antonio de Costa je igral na kitaro in brazilski instrument cavacinho, pri nekaterih skladbah je odzvanjal tudi njegov vokal, Felipe Sequeira da Oliveira je basist, Alberto Lovison iz Italije je mojster tolkal, Thomas Stabler pa bobnov. Domačinka Zvezdana Novaković je navduševala s svojim vokalom. Bobnar se jim je kot novopečeni študent na fakulteti pridružil šele pred dobrim mesecem, glasba pa je, kot pravi, nekaj, s čimer živi njegova družina.

Pevka Zvezdana je bila nekoč članica profesionalnega pevskega zbora Carmina Slovenica pod vodstvom Karmine Šilec, nekajkrat je nastopila tudi kot solistka. Skupina se je oblikovala na graški fakulteti, debitirala pa je prav na Ptuj. Njihovi predhodni koncerti so bili namenjeni ušesom višješolskih kolegov in tamkajšnjih

profesorjev. Zaupali so nam, da takrat preigravajo ritme za karnevale, zato je bil ta koncert zanje priložnost, da 'izigrajo', kar so se naučili, in da so s tem naredili nekaj tudi za svojo dušo.

Množica ljudi je zasedla vse pripravljene stole in se postavila tudi ob točilni pult, stene ter se posedla po stopnicah. Polna dvorana je pričala o zanimanju poslušalcev za takšno vrsto glasbe. Večina se jih je pozibavala na stoli in z glasnimi aplavzi pokazala zadovoljstvo nad slišanim. Od skupine so izploskali dvakratni bis, ta pa je postregla z razposajenostjo, igro z glasom in glasbili ter tako ustvarila ozračje, v katerem so se obiskovalci razživeli v polni meri.

Po končanem koncertu so za zadnje, ki so se zadrževali ob pivu in vinu ter se pogovarjali, zaigrali in zapeli še nekaj skladb, ob katerih so se poslušalci dokončno sprostili in celo zaplesali. Tako je CID znova poskrbel za spektakel, dostopen za 5 evrov, dijaki in študenti pa so zanj odšteli dva evra manj. Olala!

Plakat tu, plakat tam!

Piše: Luka Cvetko

Od 11. do maja 16. dne so študenti akademije za likovno umetnost in oblikova-

tudi plakati zmagovalke Mathilde Fallot iz Francije, drugouvrščenega Luke Mancinija in pa Janija Ikonena iz Finske, ta je zasedel tretje mesto.



Foto: Luka Cvetko

nje (ALUO) mislili na Zemljo, spremembe podnebja in podobno. Festival plakata je ponudil mednarodno delavnico grafičnega oblikovanja, udeležili so se je oblikovalci akademij iz Hrvaške, Francije ... Prijavili so se lahko tudi na tekmovalni del – več sto izdelkov je razstavljenih v Jakopičevi galeriji v Ljubljani, med njimi

Si je kdo jemal zgled po plakatih Coe-xistence (Sobivanje) poljskih umetnikov ali neverjetni razstavi zgodovinskih zgodb Masterpieces (Mojstrovine)? Zadnja sta na ogled v Narodni galeriji Ljubljana, vidite pa ju lahko tudi na naslovu <http://posterfestival-ljubljana.si>.

Luka izza računalnika kuka

Študiram ali ne?

Piše: Luka Cvetko

Pisalo se je o Ubuntu 9.04, še prej govorilo o ubuntastih netbookih. Predstavil se je Netbook Remix, majhen (beri: do netbooka prijazen) operacijski sistem. Precej prilagojen vmesnik je vseč dotikalnim zaslonom. Vse možnosti različice namiznikov so na voljo tri četrt minute po pritisku na zagonski gumb Dellovega mini 10v. Atomska ekspozija 1,66 GHz, Intel 945, 1024 x 576 ločljiv desetpalčni zaslon in 120 gigabajtov diska pomožno nosijo XP ali prilagojen

Android. Zadnji se na police ne daje, v to smer zapeljejo pozneje – ob konkurenci Sedmice, katere začetno različico so rešili mletja treh programov naenkrat.

Avstrijci so v spletni trgovini ponujali neizdan iPhone naslednje generacije – administrator operaterja Vodafone je prodajo hitro ustavil. Pismo prodajalcem operaterja pravi, da teh paketov ne prejmejo več, saj niso v izdelavi. Prepozno za kitajske študente: dobili so brezplačni iPhone. Ti jih z GPS napravo izdajajo pri špricanju in jim ponujajo reševanje testov, domačih nalog prek telefona.

Nepriistranski sodniki, primerni za tožbo proti Pirate Bayu, oddajte oglase na eBay. Tožili so zaradi sokrivosti pri

prodaji ponaredkov v Franciji in Veliki Britaniji. Obrnilo se je v korist obrambe.

»Za več novic sprejemam 30 creditsov, nakažite na osebni Facebook račun,« bi zahteval plačilo v virtualni valuti, uvedeni v aplikaciji daril popularnega omrežja. Širitev k prodaji v e-duru. Do denarja dostopajte hitreje, zdaj v hitrostnem Chromu 2. Ob zaganjanju brskalnika, ki odpira eno stran, je naslednik tridesetodstotno boljši od predhodnika. Kozmetičarji niso bili na delu, spremembe uvajajo le pri nastavitvah.

Angeli in demoni

Piše: Luka Cvetko

Demon me je prepričal o vlogi gledalca, angel je bil zraven. Zapisana mnenja sodelujejo z nepoznavanjem knjižne vsebine – v maju so se pred očmi začele vrteti le slike. Najmanj baltazarski profesor Langdon (Hanksov Tom) in pamet dešifrant prejemeta povabilo k preiskavi. Ta

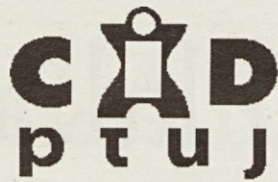
zahteva raziskavo kript, labirintnih dejstev in dokazov, tudi katedrale in katakombe. Pridružijo se orožje in smrti kardinalov.

Opis je začasno na pavzi: domačemu podobno branje je Božji vohun Juana Gomeza Jurada ...

Napad Vatikana, skratka. Rešiti ga mora en človek. Super velika tajna zgodovinska organizacija Iluminatov, ki je bila po prepričanju natančne znanosti brez verolaži, maščevalno vrača pokole glavnim v Cerkvi.

Ne bi povedal preveč: samo o delu režiserja Rona Howarda (plus sokrivih piscev scenarijev Davida Koeppa in Akiva Goldsmana), označenem s kriminalko in trilerjem, a je bolj kriminalno-grozljivo. Splošna mnenja so bila sicer dobra.

Lukova kinoteka



Center interesnih dejavnosti Ptuj
Osojnikova 9, SI – 2250 Ptuj
tel. 780 55 40 in 041 604 778
www.cid.si cid@cid.si

Kam med počitnicami na Ptuj 2009

BREZPLAČNI PROGRAMI SO OZNAČENI S SIMBOLOM ☀.

IME PROGRAMA	KRATEK OPIS	PROSTOR	CILJNA SKUPINA	TERMIN
ULIČNE DELAVNICE ☀	Ustvarjalne delavnice in gibalna animacija za osnovnošolce pod vodstvom mladih prostovoljcev. Mentorica je Aurelie Aguetaz. Vsak dan od 10. do 12. ure.	Rimska ploščad Arbajterjeva Ljudski vrt Mestni park OS Ljudski vrt,	osnovnošolci	29. 6.–3. 7. 6.–10. 7. 13.–17. 7. 20.–24. 7.
LETALSKA MODELARSKA DELAVNICA	Izdelovanje modelov letal za osnovnošolce od 10 let dalje. Mentor je Miro Dajčman. Potrebne so prijave. Cena 17 EUR.	izvajalec Modelarsko društvo Aviotech 1. Ptujski trgi in ulice	osnovnošolci	29. 6.–3. 7.
POLETNA POTEPANJA ☀	Dopoldanski izleti osnovnošolcev z Viktorijo Dabič. Skupina se vsakič zbere v CID ob 9. uri. Udeleženci potrebujejo udobno obutev, zaščito pred soncem in vodo. Vabljeni tudi starši!	2. Pohod do Rance – življenje ob reki 3. Turniški park 4. Panorama – del Potrčeve poti	osnovnošolci	2. 7. 9. 7. 16. 7. 23. 7.
ZAČETNI TEČAJ ŠPANSČINE	Pogovorna španščina za vse, ki bi radi usvojili osnove. Tečaj bo vodila Mojca Petrovič. Potrebne so predhodne prijave, cena 17 EUR. Možnost nadaljevalnega tečaja! Osnove pogovorne italijanščine za začetnike. Tečaj bo vodila Jana Gerl. Potrebne so predhodne prijave, cena 17 EUR. Možnost nadaljevalnega tečaja!	CID Ptuj	mladi od 12 let naprej	29. 6.–3. 7. od 10.00 do 11.30
ZAČETNI TEČAJ ITALIJANŠČINE		CID Ptuj	mladi od 12 let naprej	29. 6.–3. 7. od 14.00 do 15.30
ELEKTRO DELAVNICA ☀	Izdelovanje električnih vezij za zabavno elektroniko. Mentor je Danijel Krapša. Potrebne so predhodne prijave.	CID Ptuj	mladi od 12 let naprej	vsako sredo ob 10. uri od 1. 7. dalje vse počitnice 6.–10. 7.
ORIENTALSKI PLESI	Za začetnice, ki želijo usvojiti osnove orientalskih plesov. Mentorica je Majda Fridl. Potrebne so predhodne prijave, cena 25 EUR. Petje in učenje pevske tehnike za otroke. Mentorica je Nataša Trobentar, mlada operna pevka iz Maribora. Potrebne so predhodne prijave. Cena 17 EUR.	CID Ptuj	dekleta od 12 let naprej	Od 10.00 do 11.30
VESELE URICE PETJA NOVO!		CID Ptuj	otroci od 7 do 11 let	6.–10. 7. od 17.00 do 18.00
ŠNELKURS STRIPA	Enodnevna stripovska delavnica pod mentorstvom Cirila Horjaka v sodelovanju z ZULK Maribor. Vsak udeleženec prejme knjižico Enciklopedija stripa. Potrebne so prijave, cena 12 EUR.	CID Ptuj	mladi od 11 let naprej	14. 7. od 10. do 17. ure
SOLO PETJE NOVO!	Individualno učenje pevske tehnike za vse, ki bi radi razvijali svoje pevske sposobnosti. Mentorica je Nataša Trobentar, mlada operna pevka iz Maribora. Potrebne so predhodne prijave, cena 25 EUR.	CID Ptuj	mladi od 12 let naprej	13.–17. 7. individualni termini po 30 min od 14. ure dalje
GLINARJENJE	Osnove oblikovanja gline, izdelava posodic, hranilnikov in okrasih predmetov. Mentorica je Lea Kolednik. Potrebne so prijave, cena 17 EUR.	CID Ptuj in na prostem	osnovnošolci mladi	20.–24. 7. od 10. do 12. ure
OTROŠKI ART PROJEKT v sodelovanju s festivalom Art Stays NOVO!	Za otroke, ki radi likovno ustvarjajo. Z mentorico Leo Kolednik bodo obiskovali umetnike, ki bodo ustvarjali na petih različnih lokacijah v mestu in nato tudi sami oblikovali na likovnem področju, ki ga bodo spoznali v umetniškem paviljonu. Potrebne so predhodne prijave. Cena udeležbe je 17 EUR. Izlet z vlakom na celjski grad in v otroški muzej Hermanov brlog pod vodstvom Viktorije Dabič. Potrebne so prijave. Cena 12 EUR.	umetniški paviljoni festivala Art Stays	osnovnošolci	27.–31. 7. od 10. do 13. ure
IZLET NA CELJSKI GRAD		Celje	osnovnošolci	30. 7. z vlakom
ORIENTALSKI PLESI	Za začetnice, ki želijo usvojiti osnove orientalskih plesov. Mentorica je Majda Fridl. Potrebne so predhodne prijave, cena 25 EUR.	CID Ptuj	dekleta od 12 let naprej	17.–21. 8. od 10. do 11.30

Klubsko dogajanje

KUD Modri konj: DŽEM IZ GOZDNIH SADEŽEV

v petek, 17. julija 2009, ob 20. uri
in
v petek, 14. avgusta 2009, ob 20. uri v CID Ptuj
Vstopnine ni, vabljeni vsi mladi, ki si želite druženja
ob glasbi s člani KUD Modri konj!

Prostovoljstvo

Do 12. junija 2009 zbiramo prijave za delo animatorjev
na uličnih delavnicah!

Za aktivne mlade

V CID lahko še vedno kupite indeks NEFIKS, cena
6,00 €!

Za popotnike

V CID lahko kupite IYHF, popustne kartice za pre-
nočevanje v mladinskih hotelih:

J1 (do 15 let) 5,85 €
J2 (15 – 29 let) 7,50 €

S (nad 29 let) 9,20 €

Na voljo je tudi kartica Euro <26 za različne popuste
za mlade do 26 let, cena 8,35 €.

Odpiralni čas

CID Ptuj je tudi med počitnicami odprt od ponedeljka
do petka od 9. do 18. ure.

V odpiralnem času so na voljo računalniki z brezplačnim
dostopom do interneta, igranje namiznega tenisa, pikado,
šah in druge družabne igre – razen v času, ko potekajo v
naših prostorih zgoraj naštet organizirane aktivnosti.

Kolofon

Številka 9
Letnik 2
Datum izida: junij 2009
Kraj izida: Ptuj

Cidopis je glasilo Centra interesnih dejavnosti Ptuj.

Izdal: CID Ptuj

Zanj: Aleksander Kraner

Naklada: 400 izvodov

Foto na naslovnici: Andrej Lamut

Tiskarna: Grafis

Urednica Cidopisa in mentorica novinarske skupine v Centru interesnih dejavnosti: Polona Ambrožič

Oblikovalec in tehnični urednik: Andrej Lamut

Novinarji: Andrej Lamut, 18 let, gimnazijec; Barbara Ferčič, 23 let, absolventka; Eva Kračun, 16 let, gimnazijka; Jasmina Kokol, 16 let, gimnazijka; K.J., 17 let, gimnazijka; Luka Cvetko, 13 let, OŠ Velika Nedelja; Maja Kračun, 24 let, absolventka; Maruška Samobor Gerl, 22 let, študentka; Uroš Sitar, 21 let, študent; Živa Rokavec, 21 let, študentka.

Lektorici: Barbara Ferčič in Maja Kračun